

вършено истрити; мундиритѣ имъ окжсани, оцанани и до толкова прашни и мазни, щото синия цвѣтъ се прѣвърналъ въ сивъ или черенъ. Панталонитѣ сж окжсали отдолу и се пробили на колѣнитѣ. Много отъ тѣхъ бѣха боси или съ цървули. Само офицеритѣ съ чехли, но и тѣхнитѣ мундири почти че се одърпали. Въ настоящето врѣме на милитаризма, армията съвсѣмъ не е оставена даже и въ такива страни, гдѣто селянитѣ умиратъ отъ гладъ. До колко трѣбва да е ужасна бѣдността тук! Султана, като отива на джамия всѣкий петѣкъ, вижда по пжтя два реда избрани, добръ облѣчени солдати и нищо не подозрѣва за онова жалостно състояние, въ което се намиратъ неговитѣ храбри войски.

Около Спарта-Куле азъ видѣхъ отъ-далечъ Мряморно море. Thalassa! Thalassa! Послѣ толкова дълги дни, прѣзъ които очитѣ на човѣка гледали само сухи и печални равнини, каква е радостъ да види тѣзи свѣтливо-сини вълни, ушѣтрени съ бѣли вѣтрила! Горката стихия избѣгнала властта на човѣка и никакви лоши правителства не сж въ сила да ѝ отнематъ естественната красота. Въ дълбочината на малкия заливъ, брѣга на който е покритъ съ кжмжшъ, което е рѣдкость въ солената вода, — се вижда малко селце съ керемидни покриви, съ нова описана джамия и нѣколко дървета; всяка тая смѣсъ отъ свѣтливи бои приятно дѣйствова на очитѣ. Отъ какъ съмъ оставилъ Босна, азъ не бѣхъ виждалъ красиво дръвче!

Въ Кючюк-Чекмедже вече напълно истокъ: ето турска кжща съ издадени балкони и дървени рѣшетки по прозорцитѣ, подъ сѣнкитѣ на яворитѣ, на които, подъ лжчитѣ на вечерното слънце, се пошатъ семействата на шърковетѣ. При гледането на всичко това ми доде на умъ една страница отъ Шербулье, който така отдавна е изобразилъ южния яворъ. Азъ ще приведа тая страница, като съмъ увѣренъ, че всѣкий единъ ще я прочете, безъ да съжالياва за изгубеното врѣме.

„Всичко-ли обаче, говори той, — ний исказахме за тоя яворъ, който ни задържаше да го гледаме и ни хвърли въ такава убоито сѣзерцание? Проникнахме-ли ний въ съкровецъ,